

Nr 44.

Godkänd av första kammaren den 25 februari 1925.

Godkänd av andra kammaren den 25 februari 1925.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av väckta motioner om tillstånd för lasarettsläkaren H. Græve att kvarstå i tjänst utöver inträdd pensionsålder m. m.

(Bankoutskottets utlåtande nr 12.)

Till Konungen.

I särskilda inom riksdagen väckta motioner har hemställts, bland annat, att riksdagen måtte förklara, att från riksdagens sida hinder ej möter mot tillstånd för lasarettsläkaren vid länslasarettet i Östersund, doktorn Halvar Græve att kvarstå i tjänsten till och med den 28 februari 1926.

Motionärernas förslag avser, att riksdagen skulle förklara hinder ej möta mot tillstånd för Græve att kvarstå i tjänsten under ett år från pensionsålderns inträde eller till och med den 28 februari 1926. Såsom i motionerna omförmälts, har Græve hos Eders Kungl. Maj:t gjort framställning om erhållande av sådant tillstånd. Denna ansökning synes huvudsakligen hava avsett att för Græve möjliggöra delaktighet i den pensionsförbättring, som väntats bliva följden av en föreslagen omorganisation av lasarettsläkarnas pensionskassa och för vars genomförande bland andra Jämtlands läns lands-ting förbundit sig att erlägga viss engångsavgift. Över ansökningen har, enligt vad som inhämtats, utlåtande avgivits av, bland andra myndigheter, statskontoret, som därvid framhållit, att frågan syntes vara av beskaffenhet att böra underställas riksdagens prövning. I avseende härå vill riksdagen erinra, att enligt bestämmelse i § 18 av reglementet för lasarettsläkarnas pensionskassa den 13 november 1903 (nr 117) delägare i nämnda kassa är skyldig att vid sextiofem års ålder avgå från tjänsten. Då denna bestämmelse av 1903 års riksdag upptagits bland de huvudgrunder, vilka av riksdagen fastställts för ifrågavarande pensionskassa, läser Eders Kungl. Maj:t sakna befogenhet att utan riksdagens medgivande dispensera från nämnda föreskrift. Emellertid vill det synas, som om vissa billighetsskäl talade för att Græve, liksom eventuellt även någon annan lasarettsläkare, vilken under den närmaste tiden uppnår pensionsåldern, borde beredas tillfälle att, om så finnes lämpligt, kvarstå i tjänsten i avvaktan på prövning av det uppgjorda förslaget till nya bestämmelser beträffande pensionering av lasarettsläkare. Enligt vad riksdagens vederbörande utskott inhämtat, kommer frågan om

omorganisation av lasarettsläkarnas pensionskassa icke att föreläggas innevarande års riksdag. Däremot torde det kunna antagas, att förslag i nämnda fråga kommer att framläggas för 1926 års riksdag. Under sådana förhållanden har riksdagen, i syfte att icke på förhand utesluta nu ifrågavarande befattningshavare från möjligheten att bliva delaktiga av en förbättring i pensionsvillkoren, för såvitt dylik förbättring i samband med omorganisationen kan beredas även äldre lasarettsläkare, ansett sig böra medgiva Eders Kungl. Maj:t rätt att bevilja sådan i pensionskassan delaktig lasarettsläkare, vilken före den 1 juli 1926 inträder i pensionsåldern, tillstånd att tillsvidare intill nämnda tidpunkt kvarstå i tjänst. Givetvis bör dylikt tillstånd kunna meddelas endast, därest vederbörande befattningshavare finnes kunna i tjänsten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna; och förutsätter riksdagen, att den medgivna dispensbefogenheten kommer att av Eders Kungl. Maj:t handhavas med största varsamhet, så att anstånd med avskod ej beviljas i andra fall än där befattningshavaren besitter obrutna såväl kropps- som själskrafter.

Riksdagen vill i detta sammanhang betona, att det beslutade medgivandet icke i någon mån får anses innebära ett ställningstagande till spörsmålet om den pensionsålder, som i samband med en blivande omorganisation av ifrågavarande pensionskassa må komma att fastställas för lasarettsläkare.

Under återopande av det anförda, får riksdagen anmäla, att riksdagen, i anledning av förevarande motioner, medgivit, att Eders Kungl. Maj:t, utan hinder av bestämmelserna i § 18 av reglementet för lasarettsläkarnas pensionskassa den 13 november 1903, må bevilja delägare i nämnda pensionskassa, vilken före den 1 juli 1926 uppnår sextiofem levnadsår och som befinnes fortfarande kunna i tjänsten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna, tillstånd att tillsvidare intill sistnämnda tidpunkt kvarstå i tjänst.

Stockholm den 25 februari 1925.

Med undersätlig vörndnad.
